

Zdravím ctěné čtenáře!

Nevím, kde bych začala – Downe House byl pro mě zatím neuvěřitelným zážitkem ve všech směrech a jsem si jistá, že se to ani v příštích pěti týdnech nezmění. Od první chvíle mám pocit, že jsem se octla v krásném snu, v němž ale nefungují zákony fyziky a točí se z něj hlava. A tak si na britský život ještě pořád zvykám a zvykat si asi nepřestanu, i když se tomu asi už tolik nedivím.

Velký rozdíl vidím ve zdejším dívčím „osazenstvu“, neuvěřitelně rozmanitém, na druhou stranu ale kamarádském a soudržném. Holky jsou si tu často bližší navzájem než s rodiči nebo sourozenci a některé z nich vidí svou rodinu třeba jen třikrát do roka. V kontrastu s jejich nezávislostí je ale často jejich samostatnost, která kvůli letům strávených na „boarding schools“ někdy mírně zaostává. Kromě toho se pořád nestačím divit, jaké jsou to světoběžnice, a to teď nemluvím jenom o nezanedbatelném procentu holek z Hong Kongu a Nigérie, ale i spolužaček z britských rodin, které navzdory tomu, že ovládají jenom angličtinu, žily už třeba v sedmi zemích světa. Dozvídám se od nich věci, o kterých jsem nikdy neměla ani tušení, a tak je pro mě pobyt tady nejen správně anglický, ale i pořádně multikulturní. Po některých kamarádkách se mi bude opravdu hodně stýskat – jsou to osobnosti, která člověk na každém rohu nepotká.

V hodinách tu panuje komorní atmosféra, jelikož nás je v učebně vždy nejvýše sedm i s učitelem, což dává prostor k diskusi a hlubšímu porozumění látce – míra otevřenosti učitelů mi bude po návratu asi hodně chybět. Na druhou stranu se ale musím přiznat, že se systémem výuky jsem si tu dvakrát nesesdla. Není to rozhodně způsobeno školou, která pro nás udělá první poslední, jde spíše o velký stres z A-levels (centralizované zkoušky, kterou budou spolužačky na konci příštího roku skládat), který často vede učitele i žáky k myšlení ve stylu „To se neuč, v testu se tě na to nikdy nezeptají.“ Naštěstí ale moji učitelé vědí, že já žádnou zkoušku skládat nebudu, a jsou velmi ochotní a schopní mi vysvětlit i něco, co není v osnovách. Co se předmětů týče, nakonec se tady učím dějinám umění, filosofii a etice, businessu a chemii. Všechny si ohromně užívám, kdybych ale měla vyzdvihnout jeden, bude to filosofie s vševědoucím panem Evansem: ta mě nadchla natolik, že jsem ji dokonce začala zvažovat jako jednu z budoucích možností studia. Už se nemůžu se dočkat, až příští týden vyrazím na tzv. subject masterclass na univerzitě v Cambridge.

Ačkoliv mě škola asi zaměstnává nejvíc (mít čtyři předměty je tu spíše výjimkou, a podle toho taky vypadá množství domácích úkolů), o zábavu ve volném čase je tu postaráno. Kromě dvou povinných sportů, kterými jsou tu pro mě tanec a netball, se každý čtvrtek účastním plaveckých tréninků, které jsou opravdu náročné a znamenají tady pro mě snad největší výzvu vůbec, a jsem součástí tanečního týmu. Pak je tady například týmové zakládání vlastní firmy (co je naším produktem zatím prozradit nemůžu, ale určitě s tím prorazíme svět!) a nespočet workshopů a zajímavých přednášek. Zkrátka a dobře, nuda je tady cizí slovo.

Ze země banoffee pie, shortbreadů a oddělených kohoutků na vodu vás zdraví a těší se na vás

Šárka